

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Če pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naravnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 30.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 224.

V Ljubljani, v torek 30. septembra 1890.

Letnik XVIII.

Obisk nemškega cesarja.

Po dosedanjih odredbah pripelje se jutri zjutraj ob 9. uri nemški cesar Viljem II. na Dunaj, vrnit obisk svojemu zavezniku, cesarju Francu Jožefu I. Nemški listi se že nekaj dni pečajo s tem potovanjem nemškega cesarja v Avstrijo; mej drugim pa tudi pripovedujejo svojim čitateljem stvari, ki so popolnoma izmišljene. Tako namreč trdijo nekateri listi, da je nemški cesar za bivanja na Ruskem pridobil ruskega carja za trodržavno zvezo. To so le pobožne želje, ki pa se tako hitro ne bodo uresničile.

Torej Narva, Rohnstock in Dunaj so sedaj nove postaje evropske pol tike. Za nas avstrijske Slovane potovanje nemškega cesarja ne pomeni nič dobrega. Trodržavna zveza je več ali manj zrahljana, ker Italija išče prijateljev v Franciji in postane zopet naša sovražnica. In na škodo evropskemu miru in nam se ni posrečila trocesarska zveza med Avstrijo, Nemčijo in Rusijo, ki bi bila naravnejša in večje zagotovilo miru.

Računati moramo torej s fakti. Naši Nemci že sedaj ponosno vzdigujejo glave, češ, da se zanje sedaj prične zopet zlata doba vladanja. Kot nekaj oficijalni zastopnik velikonemške ideje hoče veljati dunajski občinski zastop. Kako sodijo nekateri krogi onkraj Litave o korakih občinskega zastopa dunajskega, svedočijo naslednje vrstice nekega lista:

„Dunajski magistrat in občinski zastop sta zopet storila jedno onih netaktnostij, ki so posebnosti teh korporacij. Cesar Viljem pride kot gost našega vladarja na Dunaj, in magistrat sklene, da mu priredi slovesen sprejem, naroča meščanom, da okrasé hiše, in občinski zastop temu pritrdi.“ Zakaj? Kaj je cesar Viljem storil za Avstrijo in posebe za Dunaj?

Mi spoštujemo vsakega vladarja, ki kot prijatelj našega cesarja in kralja obišče del naše države, in opravičeno se nam vidi, ako se mu skazujejo vse časti in vse spoštovanje. Toda več storiti, za to ne

najdemo povoda. Kralj Albert saksonski je najstarejši in najsrčnejši prijatelj našega cesarja in kralja; v resnih čas-h je pokazal, da je zvest in zanesljiv prijatelj naše države; on večkrat pride na Dunaj, pa še nikdar ni prišlo na misel dunajskemu občinskemu zastopu, da bi mu priredil slovesen sprejem, dasi ga je zaslužil.

Tu se torej ne gre za to, da sijajno sprejmó prijatelja našega cesarja in kralja, — o kakem sorodstvu ni govora, — temveč nemškega cesarja hočejo počastiti, ker Dunaj je — nemško mesto!

Na Dunaji sicer ne bodo hoteli priznati tega pravega nagiba slovesnemu sprejemu, a v resnici ni drugzega. Cesar Viljem si je sicer nedavno pridobil zaslugo za Avstrijo. Povodom vojaških vaj v Šlezvik-Holšteinu se je spomnil avstrijsko-pruskega pobratimstva leta 1864. Opozoril je avstrijske državnike, kam teži prusko prijateljstvo, in da je Prusija le v toliko prijateljica Avstriji, v kolikor ta zánjo kostanj pobira iz žrjavice, kakor leta 1864. Ali bodo avstrijski državniki razmišljali o tem, to je drugo vprašanje; zaradi te napitnice pa Dunaj nima vzroka, da bi slovesno sprejel nemškega cesarja.

Toda nemški cesar pride po veliki pevski slavnosti, ki je bila le velika orgija vsenemštva. Nemci in Avstrijci so se združili in slovesno izjavili pred vsem svetom, da so jednega rodú, jednega srea, jednega duha. Na to so pozabili, da še obstoji Avstrija; peli in govorili so le o Nemčiji, kakor daleč doni nemški jezik, in ta jezik je precéj dolg.

Iz prijateljskega obiska hočejo narediti demonstracijo, porabiti ga za nemštvo in pokazati ga svetu kot potrjenje idej, ki so se izražale pri dunajski pevski slavnosti. Da temu cesarjevemu potovanju pripisujejo pomen, katerega nima, da prav za prav kompromitujejo nemškega cesarja, na to ne mislijo ti vitezi in junaki, še manj pa razumejo, kako žalijo s to demonstracijo našega cesarja in kralja.

Koga hočejo počastiti? Ne prijatelja našega vladarja, prijatelja Avstrije, ampak nemškega cesarja,

katerega smatrajo kot poglavarja vseh Nemcev, naj bivajo kjer-koli. Ti gospodje se že davno več ne čutijo Avstrijcev, temveč Nemce in kot taki slavé nemškega cesarja. Zato mu Dunaj prireja slovesen sprejem, zato naj se okrasé hiše!

Vsi pojavi pangermanizma pa se na Dunaju vrše pod nekim pokroviteljstvom; veljajo namreč kot izrazi lojalnosti ali jih skušajo z raznimi mukami kot take opisati. Bolj kratkovidni in slepi gotovo še nikdar niso bili! Kaj je l. 1866. oviralo Bismarcka, da ne bi bil odtrgal avstrijskih dežel? Armada ne, ker po bitki pri Kraljevem Gradcu se več ni mogla ustavljati sovražniku. Bismarck je pozneje večkrat javno izrekel, da ga je le slovensko prebivalstvo dotičnih pokrajin oviralo, da jih ni zahteval za Nemčijo. Vsak poskus, da bi Slovane ponemčili ali pomadjarili, je korak do razpada Avstrije! Dunaj v zastavah in ovacije, ki so namenjene nemškemu cesarju, so nov dokaz, kam veslajo gospodje pangermani.“

V teh besedah je, žal, mnogo istine, ob jednom pa resno svarilo za kroge, katerim so Slovani v Avstriji še vedno pleme nižje vrste.

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna V. velika skupščina v Ljubljani dne 24. septembra 1890.

(Dalje.)

Tajnikovo poročilo slóve:

Slavna skupščina!

1. Po slišanih besedah družbinega prvomestnika ni treba moji malenkosti delati kacega uvoda, marveč kar odkriti vam je sliko družbenih naporov, povedati vam, kaj je družbeno vodstvo ukrepalo in izvrševalo, da morete soditi, velecenjena gospóda, je-li ono opravidalo zaupanje, katero mu je lauska skupščina poverila.

Torej kar „in medias res“!

LISTEK.

Radinje.

Zgodovinska povest Jana Podhajského. — Poslov. V. Ž.

III.

Hoj, že se vidi zvonik slavnega samostana. Prostran in močen je samostan kakor kaka trdnjava. Cesta je precéj neprijetna, kamenita in gré vedno bolj navzgor. Če tudi konji hodijo težko, vendar morajo danes hiteti.

Vitez Hrdonj gleda proti samostanu, kakor bi hotel skozi zid in stene videti svojo hčerko.

„Skoro te bom videl, drago, drago dete. V trenutku te denem v svoje naročje in te vzamem s seboj za vedno. Ti si največi moj zaklad in tako malo sem se te veselil, tako kratek čas ti gledal v mili obraz, odlesk drage tvoje matere. Jedva jedenkrat na leto sem te mogel gledati, a vselej le za trenotek. Le nekoliko besedic sem mogel slišati iz tvojih ust in vendar mi imaš toliko povedati, drago moje dete.“

Tako je šepetal stari oče bližaje se svoji hčeri.

Ko so prijezdili jezeci k samostanu, oglasili so se ravno zvonovi v samostanskem zvoniku. Zvonilo

je poldne. O kako pobožno je prekrizal vitez svoje čelo, o kako sladko mu je zvenel glas zvonov, pozdravljajočih ga. Saj so to zvonovi, kojih glase sliši tolikokrat njegova Eliška; na njihov opomin moli njegovo dete.

Pred samostanskimi vratmi se je ustavilo spremstvo vitezovo in bilo je takoj odpuščeno na dvorišče. Jezeci so poskakali s konj; ljudje in živali so bili sprejeti gostoljubno. Bogati samostan je pogostil vsakoga, kdor je potrkal na njegova vrata.

Mej tem, ko so sedeli radinski oboroženci pod košato lipo pri dolgi mizi in se okrepčavali z jedmi iz samostanske kuhinje, hitel je njihov gospodar v samostan. Postrežna vratarica ga je vedla v prostrano dvorano, kamor bo prišla njegova hči. V tej dvorani je tako tiho, kakor v cerkvi in zrak tako prijeten, kakor v svetišči, ko se pokadi dim iz kadičnice. Tiho. V tem se je zaslíhalo tiho, tiho petje — samostanske gospe so končale svoj obed in sedaj bo mogla prileteti njegova hči njemu v naročje. Petje je potihnilo; slišalo se je, kako nekdo prihaja bliže in bliže po dolgem hodniku. Težke hrastove dveri se odpró, in skozi nje, razsvetljena od solnčnih žarkov, ki padajo skozi visoko okno, prihaja nežna postava v beli obleki.

„Eliška!“ — „Oče!“

Deklica leži v očetovem naročju in pritiska njegovo roko k rudečim ustnicam in vije desnico okoli njegovega vrata. Oče jo poljublja v belo, čisto čelo, gladi ji lice, ki žari veselja in iz očíj mu kaplja solza za solzo na veli obraz.

Dveri so ostale odprte; v dvorano je vstopila redovnica visoke postave v belem robcu, znamenjem reda sv. Norberta. To je podpriorka Felicija, sestra viteza z Dubnjan, že stara bolj in prijaznega obraza. Za dvermi je ostalo nekoliko drugih redovnic radostno gledaje zanimiv prizor, na veselo svidenje očeta s hčerjo. Tudi sestra Felicija je ostala bolj za dvermi in se smejala v solzah gledajoč veselje brata in njegove hčerke.

„Bog te pozdravi, brat“, reče sestra Felicija, in brat ji stisne roko. „Vedno sem se te veselila“, nadaljevala je, „ali sedaj nisem želela, da bi prišel. Hočeš mi vzeti mojo Eliško. Tudi ostale sestre, tudi mati opatinja se jeze nad teboj, da je nam ne pustiš več. Žal nam bode po nji. Toliko let je živela tu mej nami.“

Deklica se je obrnila k teti, če je res jezna; ali videla je, da se ji smehlja prijazno in da se gotovo ne srdi.

(Dalje sledi.)

Naštevati vsega, s čemur se je pečalo družbeno vodstvo, pač ni potreba, ker bi bilo mučno za slavno skupščino in za poročevalca. Le v glavnih obrisih naj podam družbeno gibanje v zadnji upravni dobi.

Po IV. skupščini na Bledu 8. avgusta 1889, v kateri je bil vsled odstopa prezasluznega odbornika, župnika J. Žičkar-ja, izvoljen ud glavnemu vodstvu dr. Ivan Dečko iz Celja, sešlo se je vodstvo k 12. sejami, da je rešilo društvene zadeve; in sicer je bila: XXVIII. — oziroma 1. seja te upravne dobe — dne 21. avgusta 1889, XXIX. dne 2. okt., XXX. dne 6. novembra, XXXI. dne 4. decembra, XXXII. dne 8. januarja 1890, XXXIII. dne 5. marca, XXXIV. dne 21. maja, XXXV. dne 2. julija, XXXVI. dne 30. julija, XXXVII. dne 23. avgusta, XXXVIII. dne 10. septembra in XXXIX. dne 18. septembra, zadnja — je bila seja ožjega odbora.

Vsi prejšnji opravitelji — tudi ožjega odbora — prevzeli so drage volje dosedanje posle ter jih skoro vse sami izvrševali — izimši odpravo zavrtkov s knjigami, koje je vodil bukovec Ivan Bonač.

3. Dasi je družba razširjena povsod, koder se glasi slovenska govorica, vendar je želeli še več podružnic, ker brez teh ni mogoče dosegati društvenih smotrov, ki zahtevajo zmiraj večje novčene vsote. Lani smo izkazali v „Vestniku“ 85 podružnic s 6860 člani, letos je poskočilo število na 91. Nove podružnice so: Tek. št. 86. Sv. Lenart v Slov. Goricah, 87. Tolmin na Goriškem, 88. Cerklje na Gorenjskem, 89. Št. Štebenj na Koroškem, 90. Priblaves na Koroškem, 91. Kostanjevica na Dolenjskem. Do sinoči se je naštel vseh družbenikov po njih kategorijah vkup 7589.*)

Bližamo se torej stotini podružnic, ki se bo dala doseči z nekoliko večjo živahnostjo in delavnostjo rodoljubov osobito ob jezikovni meji. Zakaj to povdarjam?

Iz imenika podružnic v zadnjem „Vestniku“ se prepričajo č. skupščinarji, da jih je skoro polovico na Kranjskem, namreč 38 in z letošnjima dvema 40. Za temi jih je na Štajarskem 22 — dasi ondi živi skoro toliko Slovencev, kakor v osrednji Kranjski. Koroško jih ima 13, Goriško 12, Trst z Istro 5.

Iz tega sprevidijo naši dragi bratje na okrog, da jih iz osrednje Kranjske radi podpiramo, dasi mi od družbe za svojo mladež dosti ne pričakujemo; a zavedamo se dolžnosti, da njemu, ki je v večji nevarnosti, požrtvovalno prihitimo na pomoč. In vem, da vsem govorim iz srca: Vsako slovensko dete, ki bi ga nasprotnik zvalil v svoje zavode in ga iznarodil, nam je tako drago, kakor naše lastno, ki še ni v tej nevarnosti. Izrečno pa povdarjam tu pri veliki skupščini: da ne enega tujerodnega otroka družba do sedaj ni vabila v svoje učne zavode in ga tudi v prihodnje vabila ne bode. (Tako je!)

S tem v zvezi je premislek, kako povišati družbine dohodke, ker ti so — poleg podružničnih naporov — življenjska moč naši družbi. Vodstvo tudi tega ni spustilo z oči. Na lanski skupščini bil je sprejet nasvet, naj bi se s prošnjo zglasilo pri vseh č. župnijskih predstojništvih po Slovenskem, da bi se nabiralo za družbo in bi se župnije po vplačanem stotaku vpisale kot pokroviteljice družbi sv. Cirila in Metoda po § 4. družbinskih pravil.

Vodstvo je pretresavalo ta predlog ter ga je odobrilo. Meseca oktobra 1889 zglasilo se je s posebno prošnjo, št. 832, pri vseh č. župnijskih predstojništvih — pojasnivši jim namen družbe in priloživši po eden izvod „Vestnika“, — da bi blagovolili duhovni in posvetni rodoljubi zbirati prispevkov toliko časa, da se lahko ista župnija (ali občina, trg, vas) vpiše mej pokrovitelj družbe sv. Cirila in Metoda. Vspeh dozdej še ni bil popolnoma ugoden; a vendar se je tudi v tem oziru pomnožila vrsta pokroviteljev. Lani smo jih šteli 38. Letos je prirastlo: Tek. št. 39. „Šmartno pri Litiji“. Ondotni rodoljubi pod načelnštvom Frana Šusteršiča nabrali so v kratkem ter poslali 121 gld. 48 kr. ter je tako Šmartno upisano mej pokrovitelj. Št. 40. Pogorska „Župnija Št. Lambert“ je pristopila s stotakom družbi kot pokroviteljica. Št. 41. Dr. J. Glančnik, odvetnik v Mariboru, je vso svojo nagrado, 100 gld., kot ravnatelj ondotne hranilnice daroval družbi, ki ga je vpisala mej svoje pokrovitelj. Št. 42. Martin Drčar, župnik v Preski, vplačal je 100 gld. kot pokrovitelj. Št. 43. Z vplačanim stotakom postal je pokrovitelj Andr. Kalan. Št. 44. „Litijske in šmartinske Slovenke“ poslale so 101 gld. in pristopile po svoji zastopnici gospej Svetčevi mej pokroviteljice. (Živele, slava!) Ako se je osobito v tem kraju moglo v kratkem času toliko sto

riti v prosep naše družbe, zakaj bi se ne moglo drugod?

Vodstvo si usoja to zadevo še jedenkrat prav tople priporočiti vsem č. skupščinarjem in po njih vsem občinam ter imovitejšim krajem po naši mili domovini. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. septembra.

Notranje dežele.

Izid volitev za deželni zbor nižjeavstrijski v kmetskih občinah, kjer imajo židovski liberalci izmed dvajset samo tri zanesljive zastopnike, daje avstrijskim časnikom mnogo posla. Židovski listi „N. Fr. Pr.“, „Deutsche Zeitung“ itd., kličejo vlado na pomoč „proti surovim, brezozirnim, pobalinskim antisemitom, ki hočejo zatreti svobodo, razdejati Avstrijo in tako uničiti vse sadove, katere so liberalci vzgojili s tolikim trudom.“ Sevėda na vsem tem očitani ni pičice resnice, le to slutijo ti listi, da je v najbližnji prihodnosti odklenalo židovskemu liberalizmu, njegovi najsilnejši trdnjavi na Dunaju in Dolenjem Avstrijskem. — Konservativni listi „Vaterland“, „Politik“ itd., pa priznavajo temu izidu volitev vlasti radi tega važen pomen, ker v zadnjem času kandiduje za ministerske stole nemško-liberalna stranka, kateri so zavedni krščanski volilci uprav ob teh volitvah tako brezobzirno pokazali vrata. Strah pred nemško-liberalnim novim ministerstvom je torej vedno manjši, in ako se Avstriji v trenutku tudi vsili, — smemo reči, — da bodo štete ure njegovega životarenja, če tudi bi brezozirneje branilo svoje strankarske koristi, kakor jih varuje sedanja vlada, viseča v zraku — nad strankami.

Konferenca mej Staro- in Mladočehi se je vršila dne 27. septembra v Pragi. Staročehi so pri konferenci zastopali dr. Matuš, dr. Škarda in dr. Trojan, Mladočehi pa dr. Jul. Gregar, dr. Herold in dr. Kučera. Dr. Matuš je pri shodu zagovarjal obravnave o češko-nemški spravi na Dunaju, dr. Škarda je izrazil mnenje, da bi bilo morebiti umestno vladi predložiti skupno spomenico gledč na češke zahteve o ravnopravnosti; vpraša torej mladočeške zastopnike, ali bi Mladočehi glasovali za češko-nemško spravo, ako vlada sprejme stavljene pogoje. Dr. Kučera vpraša, ali se je sploh izrazila vlada za notranji uradni češki jezik. Na to niso mogli dati povoljnega odgovora, ker tudi grof Taaffe na to vprašanje dr. Riegru ni točno odgovoril. Nato izjavijo mladočeški zastopniki, da ostanejo pri svoji taktiki ter tudi v prihodnje z vsemi silami pobijajo češko-nemško spravo, kakor jo nameravajo vlada in Nemci. Pogovori mej češkima strankama se bodo nadaljevali prihodnje dni. Že sedaj pa smemo reči, da bodo odločili v teh razgovorih le Mladočehi, zakaj volitve kažejo, da imajo Mladočehi javno mnenje popolno v svoji oblasti. Dne 29. septembra bil je zopet izvoljen Mladočeh dr. Slavik v deželni zbor; Staročehi celó nobenega kandidata niso postavili.

O novem dalmatinskem namestniku Albori-ju, ki ima v kratkem imenovan biti, konservativni listi ne pišejo posebno prijazno. Albori je rojen v Kotoru, bil je profesor na dunajsko-novomeški akademiji ter slovi kot izobražen general. Za namestništvo pa mu listi odrekajo sposobnost; on ni vešč v državni upravi, ne zna hrvatski govoriti, ima svoje sorodnike v najzagrizenejših italijanskih rodbinah; bivši državni odvetnik Albori, po katerem so Slovani morali vzlasti veliko trpeti, je bil njegov brat. Te stvari novega bodočega namestnika ne bodo priporočale hrvatskim Dalmatincem.

Vnanje države.

Srbija. Iz Belega Grada se poroča dne 28. septembra: Pri mestnih volitvah v skupščino je izvoljenih 163 radikalcev, 17 liberalcev in dva naprednjaka. Zdaj ste potrebni dve ožji volitvi. — O volitvah v kmečkih občinah se ni do zdaj še nič gotovega poročalo. Gotovo se ne moti, kdor meni, da ne bodo imeli kandidatje opozicijske stranke pri volitvah dobrega vspeha. Sicer pa utegnemo v kratkem izvedeti, kakov je bil izid imenovanih volitev.

Bolgarija. Tatišev, ruski časnikar, poroča pogovor, katerega je imel v Sofiji s pravosodnim ministrom Tončevom in vojnim ministrom Mutkurovom. Oba sta gladko govorila ruski. Tatišev je opomnil, da namerava s svojim obiskom vprašati ministerskega predsednika, ali se mu zdi potrebno napete vezi med Rusijo in Bolgarijo odstraniti, ali ne in kako meni to storiti. Zdej je opomnil Tončev, da je Rusija provzročila napetost mej imenovanimi državama. Mutkurov je šel pa še dlje in opomnil, da je Rusija hotela osnovati le novo provincijo, ko je osvobodila Bolgarijo turškega jarma. Oba ministra sta pa zatrjevala, da bolgarska politika ni sovražna Rusiji. Tatišev je očital vojnemu ministru, da pospešuje on s svojega stališča napačne nazore v bolgarski armadi. Morebiti se med njo celó gojé, da bi v mogočem evropskem boji stopili na stran ruskih sovražnikov. „Teško, da bi bilo drugače“, odgovoril je Mutkurov, „ako bi Avstrija nasprotovala Rusiji, ko bi se hotela polastiti Bolgarije, in bi

prišlo vsled tega do vojne.“ Ko je prišel k tem politikom še vrednik „Svobode“, Petkov, ušel se je živahen pogovor. Tatišev in Petkov sta se tako sprla zaradi vprašanja, kdo je kriv napetih razmer med Rusijo in Bolgarijo, da je ruski časnikar prijel klobuk in hotel oditi iz sobe. Ministra sta se razgovarjala ter imenovala Petkova klepetuljo. Kmalu pa se je poleglo valovje razburjenosti. Petkov je opomnil, da se Bolgariji ne more hujšega očitati, kakor, da se namerava predati Avstriji. „To je laž“, zakričal je razburjeni časnikar, „Bolgarija ne bo ni avstrijska, ni angleška. Ostati hočemo Bolgarje in naprej voditi usodo naše domovine!“ Tatišev je na to opomnil, da ima Rusija iste namene, ko je lahko ministerski predsednik Stambulov stopil v sobo. Segel je v roko ruskemu časnikarju, in govorili so vsi ruski. Ministerski predsednik je rekel, da se razgovarjajo, kakor da so v Rusiji, na kar je opomnil Tatišev: „Pač slišim ruske besede, a žal, ne takó ruskih čutil.“

Rusija. „Nov. Vremja“ govori zadnji čas o političnem položaji zapadnih evropskih držav ter pravi, da se kažejo po vsej zapadni Evropi znamenja, katera spričujejo, da se ni bati še tako kmalu bojnega viharja. Shod nemškega cesarja z dvema mogočnima evropskima vladarjema gotovo ne bo provzročil novih zapletov evropske politike. Rusija je opomnila nemškemu cesarju, da jej je pred vsem za mejnarodni mir. Poleg tega ima Avstrija mnogo opravila s češko-nemško spravo, Nemčija pa rešuje važna vprašanja notranje politike, kar eno kakor drugo državo ovira, da ne more pričeti tako lahkó vojne. Istotako pričajo položaji Anglije, Francije in Italije, da se ni bati v prvi prihodnosti nobene evropske vojne.

Nemčija. Kakor utegne znano biti, poneha to sredo, dne 1. oktobra socialistiška postava, kar je za Nemčijo velike važnosti. In ni se čuditi, da se je že pretekli teden ta stvar po vsej Nemčiji na dolgo in široko razpravljala. Velika pozornost nemških političnih krogov na ta dan je povsem opravičena. V Berlinu, kjer se bode gotovo najbolj označil ta dan, nameravajo se prirediti slavnosti, shodi, razsvetljava in okrašenje mesta. Tudi svetinje nameravajo v ta namen skovati z napisom: „V spomin zmage nemškega proletarijata nad socialistiško postavo 1890“. Prodajale se bodo podobe Lassalle-ja, Liebknecht, Bebel, sploh storilo se bode vse, da se bo kolikor mogoče slovesno ta dan praznoval. Za mir in red, katerega utegnejo ta dan socialisti ka.iti, skrbela bodo vsekako nemška oblastva. — Istega dne pride v veljavo in moč nova postava o pomnoženju nemške armade v mirovnem času, katera je bila sprejeta kakor znano, po živahni razpravi meseca junija v nemškem državnem zboru. Zdej bo štela nemška armada v mirovnem času 486.983 mož, torej bo vstopilo 20.000 novincev več, kakor vlani.

Italija. Iz Rima se poroča „N. Fr. Pr.“ 27. t. m.: V italijanskem finančnem ministerstvu se zagotavlja, da je bil Giolitti pred odhodom v Turin določil proračun za 1891/92. l. Po njegovem načrtu bi se bilo napravilo ravnotežje financ s tem, da bi se bilo bolj štedilo ter preosnovali oziroma povečali davki na alkohol. Vlada je neki odločno sklenila, da se zmanjšajo troški, toda bivši finančni minister nezadovoljen stem predlogom primoran je bil odložiti svojo službo.

Švica. Zloglasni Castioni, o katerem se je že poročalo na tem mestu, da se je bil vdeležil usmrčenja pariških porokov (t. j. jednega nadškofa in več duhovnikov), pobegnil je na Angleško, obdolžen, da je umoril tesinskega državnega svetnika Rossija, od koder je poslal pismo zveznemu predsedniku, v katerem tají svoj zločin. Angleško oblastvo je pa hitro spoznalo, kako človeče se je prikralo na angleška tla, ter ga vtaknilo v ječo. Kar nečloveški Castioni sam tají, pričá tem jasneje njegov beg; ko bi bil nedolžen nad krvjo Rossijevo, gotovo ne bi bil pobegnil v London. — Dne 27. t. m. se je vršila v Bernu konferenca o tesinski zadevi. Posvetovanja so se vdeleževali liberalni poslanci, trije zvezni svetniki in dva konservativna poslanca. Zadnja dva sta zahtevala pred posvetovanjem o spravnih predlogih, da se osnuje prejšnja konservativna vlada. Na to se je pričelo splošno razpravljanje, na posamične točke programa se pa niso spustili. Ako je verojeti listom, upati je sporazumljenja mej dotičnimi strankarji. Upamo, da konservativci ne bodo odstopili od svojih načel, storiti, žrtvovati vse, kar je domovini v blagor.

Španija. Španski vojni minister je predložil španski kraljici načrt za preosnovo armade na podlagi splošne vojne dolžnosti. Enoletni prostovoljec je lahko vsak mladenič, kateri si hoče sam preskrbeti orožje in obleko ali kateri ima vseučiliščno diplomo. Istotako namerava vojni minister pomnožiti čete vojaškega inženirstva, topničarstva ter oskrbeti se bolj s strelivom. V vojnem času naj bi štela vsa armada 300.000 mož. Teritorijalne divizije se bodo preosnovala v armadne kore, katerih jeden je za maroško obrežje odločen.

Portugal. Martens Ferrao, kateri je bil pozvan od Vatikana v domovino, pričel je vže preosnovo portugalske vlade. Nejevolja Portugalcev proti angleško-portugalski spravi pa med tem nikar ne pojema, temveč raste od dne do dne. Še celó glasilo progresistov, katero je bilo do najnovejšega časa mirno, prišlo je pri tej priložnosti iz ravnotežja, postavilo

se na čelo vsemu gibanju ter pravi: Ali mejnarodno sodišče ali popolna preosnova nas ponižujejo pogodbe, da se reši čast Portugala.

Izvirni dopisi.

Iz Ormoža, 27. septembra. Predzadnjo nedeljo priredila je ormoška čitalnica svojo jesensko veselico, ki se je, kakor še vselej, precej dobro obnesla.

Vspored je bil mnogovrsten. Menjavalo je petje meš. in mošk. zborov z izvrstno ptujsko godbo. V drugem delu vsporeda je sledil ples, mnogi pa so se pri dobri kapljici z navdušenimi govori zabavali.

Ggdč. pevkinje in gg. pevci so pod izbornim vodstvom g. Frana Vabiča vrlo izvršili dane si uloge. Obisk je bil dovoljen. Odlikovali so se nekateri gosti iz Ivanca, iz Ptuja, iz Središča in iz bližine ormoške.

Prepričanje se pri tej priložnosti marsikomu usiljuje, da bode zanaprej slav. čitaln. odbor moral skrbeti za gostejše zabave in podučne večere, ker so ti baš sedaj v Ormoži zelo potrebni.

Sloga naj bo naša mati, naj nas ona vse pobrati.
Fiškuš I.

Iz Rima, dné 25. septembra. (Slavnost 20. septembra. — Vatikan in Boulanger. — Pobalinstvo.) Kakor znano, tukajšnja vlada, občina in društva vsako leto 20. septembra slovesno praznujejo obletnico oropanja večnega mesta. Letos se jim to ni posebno posrečilo; slavnostni odbor pod načelnštvom Menottija Garibaldija nabral je v ta namen le — 300 lir. Kraljevi komisar, ki sedaj sedi na županovem mestu, navduševal je meščane za slavnost; odbor pa je izdal razglas, Vatikanu posebno sovražen. „Mi obsojamo Vatikan,“ — bere se v razglasu, — „v imenu omike, svobode in mednarodnega miru; Vatikan pa nas obsoja v imenu svojega božjega prava, v imenu suženjstva, večne laži; na kratko: v imenu barbarstva. Nikogar danes ne smemo pogrešati pri Pijevih vratih; ondi slavimo svoje junake, in ves svet naj sliši glasove italijanskega naroda: Živel italijanski Rim!“ Vse to sevda se sme prilepljati po rimskih zidovih, ob enem pa se zatrjuje, da papež živa popolno prostost.

Slavnost se je vršila točno po vspredu; na „Piazza dei Santi Apostoli“ so se razvrstila razna društva. Med družimi smo videli tudi zastavo društva hudodelcev in političnih kaznjencev pod papeževo vlado; na tej zastavi je naslikana volkulja, ki trga papeževo tiaro in drobi ključce. Pravega rimskega ljudstva je bilo malo videti; največ je bilo vojakov in uradnikov, ki so morali priti. Pri Pijevih vratih so prebrali telegram, ki ga je doposlal kralj Umberto; vesel se te slavnosti, — pravi v telegramu, — in želi, da bi rimsko mesto kmalu premagalo sedaj obstoječe težave ter se dostojno skazalo svojega slavnega imena.

Rim nima pod novo vlado nič več kakor 120 milijonov dolga. Posebno slep mora biti, kdor se navdušuje za tako vlado. Odgovorov omenim le nekaj besed Garibaldijevih: Pred dvajsetimi leti naznanili so topovi pri Pijevih vratih svetu, da je Italija vstopila v vrsto omikanih narodov v Evropi. Razrušeni zidovi so pokopali preteklost, ki ne more nikoli več oživeti; v ta namen pa treba, da ostanemo jedini. Spomnite se junakov, ki so tukaj padli; spomnite se vseh, od prvega agitatorja, ki je umrl za svobodo Italije, do plavolasnega mladeniča, ki je leta 1882 na vislicah sklenil svoje življenje in še z zadnjim vzdihom pozdravljaj Italijo! . . . In s klicem: „Živel Oberdank! Živel Trst in Trident!“ odzdravljalo je občinstvo Garibaldijevim besedam. Zvečer sevda se je vse to ponavljalo še v večji meri. Na „Palazzo di Venezia“, kjer prebiva avstrijski poslanec, prilepili so irredentovske spise, med drugimi tudi podobno, na kateri je bil z mečem predrt avstrijski orel. Na vse strani pa so se čuli glasovi: „Abbasso la triplice alleanza!“ — „Živeli mučenci, ki jih ne smemo imenovati!“ — „Italija še ni jedina, vse pokrajine še niso rešene!“ Taki pojavi pač ne podpirajo avstro-italijanske zveze in Avstrijancev ne navdušujejo zánjo!

Kar se govori in piše o razmeri med Vatikanom in Boulangerjem, je vse izmišljeno, ker je znano, da so v Vatikanu obsojali poročila v „Moniteur di Roma“, ki jih je objavljaj v smislu Boulangerjevem; sploh pa je le „Osservatore Romano“ uradni list Vatikanski.

Nedavno so učinili tukajšnji framasoni silno pobalinstvo. Bil je neki pogreb, in nekateri brezverci so zahtevali, da naj se vzame križ raz krsto, ter trdili, da pokojni ni hotel ničesar slišati o cerkvi.

Ker pa stariši in sorodniki tega niso dovolili, odtrgal je jeden s silo križ, in ko so šli s pogrebom čez most, vrigel je križ v Tiberio.

Kar pa je najbolj značilno za naše razmere, je to, da policija ni našla vzroka, da bi prišla hudodelca.

Pač so žalostni glasovi, ki Vam jih javim iz večnega mesta; a dokler se bode slavil 20. september, bode težko sporočati o veselejših.

Z Bleda, 26. septembra. (Novo pokopališče.) [Konec.] Sredi pokopališča stoji veliki šest metrov visok križ, ki nosi podobo križanega Odrašenika. Ta podoba je od radovljiškega podobarja Vurnika tako ukusno in ganljivo izdelana, da bi jo človek kar gledal, in gotovo bo vsakdo, ki bo tukaj svoje rajnce obiskal, pri pogledu te podobe potolažen ta kraj zapustil. Mej tem križem in mrtvašnico je puščen prostor za pokopališko kapelo, kjer se bo mogla tudi sv. maša brati. Mej zidanjem nove cerkve bo menda tudi tukaj lesena cerkev stala, kamor se bodo verniki k božji službi shajali, dokler nova cerkev ne bo dodelana.

Troški za nakup zemljišča, zidanje in vsi drugi so se poravnali iz kurentnih dohodkov jezerske cerkve, zato pa ostane novo pokopališče tudi vedno cerkvena last, kar je posebno velikega pomena za prihodnost, da si danes ali jutri kaki liberalci ali drugoverci ne bodo mogli kakih pravic si prilasčevati. Ta značaj novega pokopališča je tudi v kamen nad vratmi mrtvašnice z zlatimi črkami vsekani in se glasi: „To pokopališče je bilo za časa Josipa Razborskega, župnika in dekana v letu 1890 od župnijske cerkve sv. Martina v Gradu na ta kraj predstavljeno. Cerkev Matere Božje na Jezeru je zanj prostor kupila, ga na svoje troške sozidala ter župnijski cerkvi sv. Martina v Gradu v polno last prepuštila.“

Ko je bilo novo pokopališče popolno izdelano, povabil je g. dekan premilostnega prošta ljubljanskega g. dr. Leonarda Klofutarja, ki je ravno bival v Radovljici, da bi je prišel blagoslovit. Odrbana je bila za to opravilo angeljska nedelja. Že prejšnji dan so novo pokopališče v ta namen z mlaji in zastavami okrasili in tudi vsa pot od cerkve do pokopališča je bila s smrekami zastavljena. In dasi ravno je vreme le slabo kazalo, je vendar silno ljudstva od vseh strani privrelo, da bi bilo priča nenavadnega cerkvenega obreda. Točno ob 9. uri pričela se je božja služba. Najprej stopi na prižnico mil. g. stolni prošt in razlaga pomen krščanskega pokopališča; kaj nas uči, in katere resnice nam oznanjuje; posebno minljivost vsega časnega, kratko dōbo našega življenja, potem dolg počitek v blagoslovljeni zemlji in slednjič vstajenje od mrtvih! Ves govor je bil kaj primeren, beseda gladka in poljudna, kakor smo od vrlega govornika že vajeni slišati. Posebno pa smo občudovali lahkoto, s katero govornik ume vpletati reke sv. pisma, najbolj pa še izreke sv. Pavla. Pridigi je sledila pontifikalna sv. maša, pri kateri je streglo več sosednih gospodov duhovnikov.

Po končani božji službi šel je sprevoz od cerkve proti pokopališču med veselimi zvonjenjem in streljanjem. — Na pokopališču vršil se je obred blagoslova po liturgičnih določbah. Vsi pričujoči so bili kar pretreseni pri pogledu tako ganljivih obredov, katerih se je vdeležila velika množica s gasilnim društvom v praznični obleki.

Tudi zadnja pesem „Beati mortui“, katero so pevci za sklep zapeli, naredila je najboljši vtis. Ni čuda, da so bili ljudje do solz ginjeni in je marsikdo spoznal, da kaj tacega še nikoli ni videl! Čast možem, ki skrbé za lepoto božje hiše!

Dnevne novice.

(Za pogorelce v Ambrusu) darovali so Njih prevzvišenost mil. knezo-škof ljubljanski 50 gld.

(Umrl) je včeraj dopoldne ob 9. uri, kakor se nam je že včeraj brzojavno sporočilo iz Celja, predsednik tamošnjemu okrožnemu sodišču, dvorni svetovalec Janez Heinricher, v 75. letu svoje starosti. Bil je nekda rodod Kranjec, gimnazijske nauke je zvršil v Ljubljani, pravoslovje v Gradcu. V službo je vstopil že leta 1841 kot aktuar v Senožečah, leta 1845 bil je imenovan za sodnika na Brdu, leta 1850 je bil okrajni sodnik za ljubljansko okolico, leta 1856 je bil imenovan za svetovalca deželnega sodišča v Ljubljani, leta 1870 za svetovalca deželnega nadsodišča v Gradcu, in dné 12. februarja 1876 za predsednika okrožnemu sodišču v Celju.

Bolehal je že dolgo časa, in dasi je imel že blizu petdeset službenih let, ni prosil za pokojnino. Politično njegovo mišljenje je znano, ker slovenski listi pečali so se mnogokrat z njim; bil je odločen nasprotnik slovenskim težnjam. Bog mu daj večni mir, na mesto njegovo pa Slovincem prijaznejšega naslednika.

(Zboru slovenskih poslancev) na čast napravijo v dan 2. oktobra t. l. slavnostni večer narodna ljubljanska društva: „Čitalnica“, „Dramatično društvo“, „Glasbena Matica“, „Sokol“. Iz teh društev se je sestavil v ta namen odbor, kateremu je načelnik g. dr. Majaron. Program petja in godbe objavi se jutri. Vstop k temu večeru dovoljen bode le proti vstopnicam.

(Društvo v podporo vzbolenim duhovnikom) bodé dné 1. oktobra imelo občni zbor v Gorici. To se nam naznanja iz odbora. Dnevni red smo pa itak že objavili začetkom tega meseca.

(Nesreča.) Včeraj smo omenili, da se je pri zgradbi nove brambovske vojašnice ob Gruberjevi cesti dogodila grozna nesreča. Danes dostavimo, da so trije zidarji vzdavali na koncu poslopja proti Gruberjevemu kanalu težke okrajne kamne. Bilo je okoli polu 3. ure, ko zdrči jedna tacih velikih plošč na oder ter ga prodere. Z deskami vred pali so šestnajst metrov globoko dva zidarja (Valentin Contabene in Giovanni Teo) in delavka Marija Bezljaj na kup kamenja; tretji delavec se je obdržal na odru. Zidar Contabene in delavka Bezljaj bila sta takoj mrtva, zidarja Tea pa so smrtno ranjenega prenesli v bolnišnico, kjer je kmalu umrl. Mestni fizik dr. Kopriva, dr. Illner, Finc in mestni policijski komisar so bili takoj na mestu nesreče.

(Dvorni lovi.) Povodom prihoda nemškega cesarja bodo dvorni lovi na Gorenjem Štajerskem; pričeli se bodo dné 2. in končali dné 8. oktobra.

(Iz Vitanja.) Naznanili ste, da so vitanjski liberalci (?) prisilili našo mlado posojilnico, da je morala tožbo vložiti proti posestniku J. Grilcu zaradi stanovanja. Nemci so namreč trdili, da je bil Grlec pijan, ko je pogodbo delal. Vse razumništvo, slovensko in nemško, se je tej trditvi posmehovalo in se posmehuje zdaj še bolje, ker so tisti posili Nemci pri sodišču v Konjicah in pri deželnem nadsodišču v Gradcu propadli s svojimi bedastimi trditvami. Dné 20. septembra se je posojilnica preselila v Grilčevo hišo. Slovenski napis na pročelji hiše pové, da v vitanji živijo (zraven nekaterih poštenih nemških rodovin) tudi Slovenci. Da bi po sili Nemci Slovincem tla izpodkopali, so si pa zdaj sami napravili svoj „Vorschussverein.“ Ves tukajšnji svet spoznava namero tega denarnega društva. Če se le ne bodo zopet opekli. Naša „posojilnica“ pa dobro napreduje. V 3 mesecih svojega obstanka je že 15 strankam izposodila 3065 gld., deležev oddala (po 5 gld.) 43 ter ima gotovine (deloma drugje naložene) 1518 gld. 46 kr. Bomo videli, kedaj nas dojde nemški „Vorschussverein“.

(Štajerska deželna razstava.) V pravem pomenu besede „deželna razstava“ se je pričela minolo nedeljo s sadno razstavo. Tu so zbrani sadni pridelki cele štajerske dežele, kateri delajo vso čast. Sadje je razvrščeno po posameznih dolinah, in med temi se odlikujejo slovenske, namreč Dravska, Savinjska in Savska dolina.

(V šoli „Glasbene Matice“) vpisalo se je: Za klavir 123 učencev, za gosli 38, za godala in trobilo 32, za solo-petje 9, torej skupaj 202 učenca. Vrh tega brojil bode moški in ženski zbor še posebej do 100 pevskih sil.

(Na c. kr. obrtni strokovni šoli) v Ljubljani je v prvem letniku za lesno industrijo 18, v drugem 14, v tretjem 14 učencev in 6 hospitantov. Na šoli za umetnalno vezenje je v prvem letniku 17, v drugem 19 rednih učenk, dalje v prvem 12, v drugem 10 hospitantinj. Da strokovna šola ustreza potrebam, dokazuje tudi to, da je moralo vodstvo odsloviti 12 prosilcev, ker je bilo polno določeno število.

(Ljudsko štetje.) Občinskim načelnikom je naročeno, da se o pravem času poučé o predpisih pri ljudskem štetju. Po ukazu notranjega ministerstva je izšla nova izdaja 32. kosa drž. zakonika iz leta 1869. in postava o ljudskem štetju z dné 29. marca 1869. Dobiva se v dvorni in državni tiskarni na Dunaju.

(Pri občinski volitvi) v Preserju je bil izvoljen za župana posestnik Josip Telban, za odbornike pa: Andrej Petelin, Anton Grum in Fr. Trojar.

Raznoterosti.

— Židjo je skušil. V neki gostilni na Tirolskem sedi turist žid. Gledajoč skozi okno opazi, da se duhovniki mimo peljejo. „Ali ne vidite farjev, ki se mimo peljejo?“ praša žid natararico. Ta mu preseka govorico rekoč: „Pri nas jih imenujemo duhovnike.“ „In pri nas jim pravimo farji,“ se zadere žid. Natararica odgovori hitro pa mirno: „Pri nas kmetje niso še tako grobi.“

— Koleru razsaja, kakor zagotavljajo kitajska poročila, tudi v Kitaji. Med drugimi je umrlo tudi mnogo Evropejcev za imenovano bolezen.

Telegrami.

Dunaj, 29. septembra. Ministerski predsednik grof Taaffe, cesarski namestnik in skoro vsi udje komisije za uravnavo Donave, odpeljali so se danes v Deutsch-Altenburg, da si ogledajo, koliko škode je povzročila narasla Donava na podonavskih jezeh in zgradbah. Potoma sta sprejela grof Taaffe in cesarski namestnik želje došlih zastopnikov nekaterih občin.

Beli Grad, 29. septembra. Ko sta se vračala včeraj kralj Aleksander in kralj Milan, razpočila se je pod dvornim vozom patrona malega kalibra s slabim pokom, ne da bi bila povzročila kako škodo. Preiskava je pokazala, da je bil patrono nekdo izgubil.

Beli Grad, 29. septembra. Predsednik državnega sveta dr. Dokić je odložil svojo službo kot guverner mladega kralja; njegov naslednik je polkovnik Mišković. — Vsled uradnih poročil se ni razpočila patrona pod kraljevim vozom, temveč pod vozom pribočnikovim.

Beli Grad, 30. septembra. Kralja Aleksander in Milan sta se včeraj preselila v vojaški tabor pri Belem Gradu.

Bern, 29. septembra. Zvezni svet je sklenil v svojej seji 26. t. m. pripoznati uradno sedanjo braziljsko vlado. (Ali ni imel važnejšega domačega posla? Vred.)

Pariz, 20. septembra. Nadvojvodinja Elizabeta se je zvečer pripeljala; na kolodvoru so jo sprejeli člani avstrijskega in španskega poslanstva. Veleposlanik Hoyos je odpotoval v Avstrijo. — „Siecla“ preklicuje poročilo lista „Times“, da Francija odpošlje ekspedicijo v Dahomey.

Kalais, 29. septembra. Sedemdeset tovarnic tulla je zaprtih. 4000 delavcev je brez dela.

Rio de Janeiro, 29. septembra. „Gaceta de Noticias“ poroča, da je vložil naučni minister svojo ostavko.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v 10.00
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		741.3	-85	sl. jzpad	megla	
29. 2. u. pop.		740.3	2.26	„	jasno	0.00
9. u. zveč.		740.0	1.60	brezv.	„	

Srednja temperatura 15.8°, za 2.0° nad normalom

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

30. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	87	gl.	60	kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16% „	88	„	10	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	106	„	70	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	10	„
Akcije avstr.-ogerske banke	963	„	—	„
Kreditne akcije	308	„	—	„
London	112	„	60	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	8	„	90	„
Cesarski cekini	5	„	36	„
Nemske marke	55	„	25	„

Umrli so:

26. septembra, Jerica Pretnar, hišnega posestnika hč, 17 let, Kolodvorske ulice 12, jetika.

28. septembra, Alojzij Fassbinder, čevljarjev sin, 3 mesece, Vegove ulice 12, božjast. — Ciril Bardorfer, urarj-v sin, 3 mesece, Opekarška cesta 31, vsled hripe.

Izkaz.

Katoliškemu podpornemu društvu, ki vzdržuje štirirazredno slovensko deklško šolo pod vodstvom št. šolskih sester v Celji, so darovali:

Krišpin vitez Krišpinovič 3 gl.; kupone prodali 16 gl. 62 kr.; g. Selander Ljud., uradnik v pokoji v Celji, 2 gl.; gospa Selander Antonija 2 gl.; g. Kolar Vinko, kapelan pri sv. Urbanu, 3 gl.; g. Majcen Ferdo, profesor v Ptuj, 5 gl.; g. Erjavec Peter, župnik v Trbovljah, 10 gl.; volilo po županec Mici iz Zg. Hudinje 100 gl.; Cerjak J., posestnik v Rajhenburgu, 4 gl.; prečast. g. Ogradi Fr., opat v Celji, 100 gl.; g. Urek Andrej, župnik v Polzeli, 2 gl.; g. Dekort Josip, kaplan v Brežicah, 2 gl.; posojilnica v Konjicah 20 gl.; Krulac Neža 52 kr.; neimenovana 2 gl.; Marot Liza, kuharica, 2 gl.; Jazbec Rozalija, kuharica, 3 gl.; g. Mastnak Jakob, župnik, 5 gl.; g. Vošnjak Lovro, župnik v St. Jurji, 3 gl.; Stožički Alojzija, kuharica, 2 gl.; Kladnik Apolonija, kuharica, 2 gl.; g. Krašovic Franc, pozlata, 4 gl.; Lipovšek Helena 1 gl. 4 kr.; Pišek Marija 2 gl.; g. Friesz Franc, e. kr. major, 2 gl.; g. Presečnik Gr., kapelan v Braslovcah, 3 gl.; vesela družba v St. Andražu 25 gl.; g. Veternik Anton, kapelan v Trbovljah 2 gl.; g. Jurčič Jos., župnik v Dramljah, 2 gl. 10 kr.; g. gosp. Kalin Franc, župnik v Rajhenburgu, 2 gl. 27 kr.; 6 kuponov prodali 12 gl. 60 kr.; Štampa Liza z Brega 4 gl.; g. Kukovič Friderik, kapelan v Konjicah, 2 gl.; čast. g. Šlander Anton, župnik v Starem Trgu, 5 gl.; prečast. gosp. Gajšek Karol, dekan v Dobrni, 8 gl.; Zupanc Valentin v Zg. Hudinji 5 gl.; premil. g. knez škof mariborski 20 gl.; čast. g. Mikuš Val., kapelan v St. Jurji, 2 gl.

Vsem p. n. darovateljem najsrčnejš zahvalo. Vse častite ude, kateri dosedaj udnine doplačali niso, prosí vjudno, da bi čem prej tem bolje doplačati blagovolili.

Odbor katol. podpornega društva v Celji.

Zahvala.

Odbor „Celjskega Sokola“ izreka po končanem delu tem potom svojo prevrno in iskreno zahvalo vsem onim društvom in posameznikom, ki so pri-

pomogli, da se je osnovala slavnost „Celjskega Sokola“ ter dne 7. in 8. septembra t. l. tako sijajno vršila. Zahvaljujemo se bratu Franu Mulaček-u iz Ljubljane, koji nam je toliko ljubeznivo in praktično preskrbel večino društvu potrebnih predmetov, gledé slavnosti same pa bratskim sokolskim društvom iz Gorice, Karlovea, Ljubljane, Mozirja, Novega Mesta, Trsta, Zagorja in Zagreba za njih mnogobrojno vdeležbo, predtelovadcem „Hrvatskega“ in „Ljubljanskega Sokola“, zlasti bratom dr. Mašek-u, Benčan-u, in Vernik-u za njihovo dovršeno telovadbo, tamburašem društva „Merkur“ iz Zagreba za krasno sviranje, pevkinjam slovenskim, pevskega društva „Slavec“ iz Ljubljane, čitalniškemu zboru celjskemu in zlasti g. dr. Floršič-u, Medenu in J. Nolliju za divno petje, akademičnemu društvu „Triglavu“ za vdeležbo z zastavo, gospem in gospicam slovenskim in hrvatskim za njihovo sodelovanje pri ljudski veselici v Žaleu in sploh vsem onim, ki so bili na naši strani — vedno neomahljivi v redu in disciplini in vedar goreči v ljubezni do premilega naroda in do svetih naših idej. — Gledé neprijetnosti, ki so se vršile mej našo slavnostjo, skrbel je odbor za to, da dobijo društva in posamezniki popolno zadoščenje; deloma se je to doseglo v zadnjih dneh.

Upamo, da si vkljub hrupu, ki je bil povzročen po znanih razmerah in znanih osebah celjskih vsak vdeleženec ohraui našo osnovalno slavnost v lepem spominu in uverjeni smo, da se zopet vidimo v pomnoženem številu o priliki blagoslovljenja naše zastave, koje hočemo držati tem višje in krepkeje.

Na zdar!

Za odbor „Celjskega Sokola“

dr. Dragotin Treo,
tajnik.

dr. Josip Vrečko,
starosta.

Odprije pekarije in prodaja moke.

Usojam si p. n. občinstvu in gospodom gostilničarjem naznanjati, da **odprem dne 1. oktobra t. l.** v svojej hiši

v Florijanskih ulicah št. 12

pekarijo in prodajo moke.

Prizadeval si bodem svojim p. n. naročnikom postreči s **fino pekarijo**, s svežim belim in črnim kruhom na vago in v štrucab, z izvrstnim rženim kruhom itd. po najnižjih cenah. **Na zahtevanje pošiljam kruh tudi na dom.** — Zajedno opozarjam častite gospodinje na svojo **bogato zalogo vsakovrstne moke.** Z edličnim spoštovanjem

(3-1)

Karol Žužek.

Št. 17.554.

(3-2)

Plinovi motor na prodaj.

V četrtek dne 9. oktobra 1890 dopoldne ob 10. uri se bode v mestni klavnici postavljeni

plinovi motor dveh konjskih sil

zistem „Otto“ prodal potom očitne dražbe.

K tej dražbi, ki se bode vršila ob določeni uri v mestni klavnici, vabijo se kupeci z dostavkom, da podpisana mestna občina do dneva dražbe sprejema tudi pismene kupne ponudbe.

Mestna občina ljubljanska,
dne 25. septembra 1890.

Dunajske razstavne srečke à 1 gl.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gl.

6 srečk 5 gl. 50 kr.

Glavni dobitek

50.000

gl. vrednosti.

Žrebanje že 15. oktobra.

Srečke po 1 gl. pri C. C. MAYER-ji v Ljubljani.